

Стенографски дневник

Откриване и 1. заседание

Понеделник, 25 декември 1950 г.

Открито в 15 ч.

Председателствувал подпредседателят д-р Георги Атанасов.

Секретари: Крум Терзиев и Георги Арачийски.

СЪДЪРЖАНИЕ

	Стр.		Стр.
Откриване на третата извънредна сесия	125	Говорили: проф. Георги Наджаков	127
Съобщение	125	Академик Тодор Павлов	128
Утвърждаване на предложения от Бюрото на Народното събрание дневен ред за заседанието	125	Лалю Ганчев	130
Дневен ред:		Запряна Гишина	132
Предложение за одобряване на указите, издадени от Президиума на Народното събрание за времето от 9 ноември до 25 декември 1950 г. (Приемане)	125	Георги Кулишев	133
Законопроект за защита на мира (Приемане)	126	Дневен ред за следващото заседание	136

(В 14 ч. и 50 м. членовете на Бюрото на Народното събрание Васил Мавриков, д-р Георги Атанасов и Илия Радков, членовете на Президиума на Народното събрание начело с председателя Георги Дамянов и народните представители заемат местата си)

Председателствувал д-р Георги Атанасов: (Звъни) Присъствуват нужното число народни представители. Откривам заседанието.

(В залата влиза председателят на Министерския съвет д-р. Вълко Червенков, последван от министрите, посрещнати с продължителни ръкопляскания от всички присъстващи)

Другари народни представители и другарки народни представительки! Предстои да ви прочета указа, с който Президиумът на Народното събрание ви свиква на заседание за днес, 25 декември, на третата извънредна сесия. (Чете)

«НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ПРЕЗИДИУМ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

УКАЗ
№ 654

Президиумът на Народното събрание, въз основа на чл. 19 и чл. 35, т. 1, от Конституцията на Народната република България,

ПОСТАНОВЯВА:

Свиква Народното събрание на третата извънредна сесия на 25 декември 1950 г., в 15 ч.
София, 19 декември 1950 г.

Председател на Президиума на Народното събрание:
Г. Дамянов

Секретар на Президиума на Народното събрание:
М. Минчев

Предавам съобщение на Народното събрание.

В Бюрото на Народното събрание е постъпил законопроект за бюджета на държавата за 1951 г. Тоя законопроект е отпечатан, ще ви бъде раздаден и поставен на дневен ред.

Другари народни представители! Съгласно чл. 8 от Правилника за вътрешния ред на Народното събрание, самото Събрание определя дневния си ред. Но за първото заседание на сесията Бюрото на народното събрание може да предложи дневен ред на заседанието като изпрати своевременно на народните представители предвидените в дневния ред законопроекти и предложения, за да ги проучат преди заседанието. В такъв случай първата работа на Народното събрание при събирането му е да одобри или не този дневен ред.

Бюрото ви предложи дневен ред за днес и се погрижи да ви изпрати предложението и законопроекта, предвидени в този дневен ред.

Сега предстои предложеният дневен ред да бъде одобрен. Той е:

1. Проекторешение за одобряване на указите, издадени от Президиума на Народното събрание за времето от 9 ноември до 25 декември 1950 г. и
2. Законопроект за защита на мира.

Бюрото предлага да бъде одобрен тоя дневен ред. Има ли други предложения? — Няма.

Ще гласуваме одобряването на този дневен ред.

Които от другарите народни представители са съгласни да бъде одобрен предложеният от Бюрото на Народното събрание дневен ред, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме към разглеждане на току-що съобщения дневен ред, а именно — точка първа:

Разглеждане на проекторешението за одобряване на указите, издадени от Президиума на Народното събрание за времето от 9 ноември до 25 декември 1950 г.

Моля секретаря на Президиума да докладва проекторешението на Събранието.

Секретар Минчо Минчев: (Чете)

«МОТИВИ

към предложението за одобряване на указите, издадени от Президиума на Народното събрание за времето от 9 ноември до 25 декември 1950 г.

Другарки и другари народни представители! Съгласно Конституцията на Народната република България и Закона за Президиума на Народното събрание, някои от указите, издавани от Президиума на Народното събрание, подлежат на одобряване от Народното събрание в първата му сесия, свикана след издаване на указите.

След приключване на втората редовна сесия на Народното събрание през месец ноември 1950 г. Президиумът на Народното събрание, за да отговори на нуждите на управлението, издаде, по предложение на Правителството, известен брой укази по чл. 5, буква «б», от закона за Президиума на Народното събрание.

Тия укази, съгласно Конституцията, подлежат на одобряване от Народното събрание.

Настоящата сесия на Народното събрание е първата сесия след издаването на тези укази и следва тя да се занимае с въпроса за тяхното одобряване.

По тези съображения молим, другарки и другари народни представители, да обсъдите приложеното проекторешение и ако го одобрите, да го гласувате.

Председател на Президиума на Народното събрание:

Г. Дамянов

Секретар на Президиума на Народното събрание:

М. Минчев

РЕШЕНИЕ

за одобряване на указите, издадени от Президиума на Народното събрание за времето от 9 ноември до 25 декември 1950 г.

Одобряват се следните укази, издадени от Президиума на Народното събрание въз основа на чл. 5, буква «б», от Закона за Президиума на Народното събрание за времето от 9 ноември до 25 декември 1950 г.

Укази по чл. 5, буква «б»

1. Указ за учредяване на Общ съюз на трудово-производителните занаятчийски кооперации — «Държавен вестник», брой 269 от 15 ноември 1950 г.

2. Указ за разделянето на Историко-филологическия и Природо-математическия факултет при Софийския университет — «Държавен вестник», брой 272 от 18 ноември 1950 г.

3. Указ за разрешаване допълнителни бюджетни кредити на Софийския градски народен съвет за 1950 г. в размер на 409.500.000 лв. — «Държавен вестник», брой 273 от 20 ноември 1950 г.

4. Указ за изменение на чл. 13 от Закона за щатните табели на държавните служители — «Държавен вестник», брой 273 от 20 ноември 1950 г.

5. Указ за изменение на чл. 60 от Закона за трудовия договор — «Държавен вестник», брой 277 от 24 ноември 1950 г.

6. Указ за допълнение на чл. 48 от Закона за устройството на народните съдилища — «Държавен вестник», брой 279 от 27 ноември 1950 г.

7. Указ за издаване на «Известия на Президиума на Народното събрание на Народната република България» — «Държавен вестник», брой 282 от 30 ноември 1950 г.

8. Указ за отменяване на чл. 59 от Закона за пощите, телеграфите и телефоните — «Известия на Президиума на Народното събрание», брой 1 от 1 декември 1950 г.

9. Указ за признаване българско гражданство на чужди граждани от българска народност, които желаят да се установят в Народната република България — «Известия на Президиума на Народното събрание», брой 4 от 15 декември 1950 г.

10. Указ за изменение и допълнение на Закона за безплатните и с намалени цени къпаня в минералните и морските бани и калолечебници — «Известия на Президиума на Народното събрание», брой 4 от 12 декември 1950 г.

11. Указите за изменение и допълнение на Закона за задължителното застраховане срещу щети от пожар — «Известия на Президиума на Народното събрание», брой 6 от 19 декември 1950 г.

12. Указ за отпускане на гражданско-инвалидни пенсии.

13. Указ № 597 за отпускане на народна пенсия.

Председателстващ д-р Георги Атанасов: Има думата докладчикът на законодателната комисия, за да докладва нейното предложение по проекторешението за одобряване на указите.

Докладчик Васил Димчев: Другарки и другари народни представители! Законодателната комисия се занимава с това предложение на Президиума и го одобри и предлага на Народното събрание да го одобри изцяло.

Председателстващ д-р Георги Атанасов: Няма записани оратори по тази точка от дневния ред. Поради това ще пристъпим към гласуване.

Ония другари народни представители, които са съгласни да бъде прието проекторешението за одобряване на указите, издадени от Президиума на Народното събрание за времето от 9 ноември до 25 декември 1950 г., моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме към разглеждане на точка втора от дневния ред:

Законопроект за защита на мира.

Моля секретаря да докладва законопроекта.

Секретар Крум Терзиев: (Чете)

«МОТИВИ

към законопроекта за защита на мира

Другарки и другари народни представители! Под знамето на Димитровската конституция българският народ с ентусиазъм строи социализма в нашата страна. За да изпълни своите задачи в областта на общественото, държавното, стопанското и културното строителство, на нашия народ е необходим мир. Отстраняване на заплахата от бъдеща война и отстраняване на възможността за намеса на империалистическите сили във вътрешните работи на нашата държава е основна предпоставка за социалистическото ни строителство.

Затова ние, вносителите на законопроекта, се считаме задължени пред нашия народ, пред трудещите се от целия свят и пред хората с добра воля, където и да се намират те, които се борят за мир, да се отзовем, като народни представители, на манифеста на втория Световен конгрес на привържениците на мира във Варшава и да представим на Народното събрание за приемане и гласуване настоящия законопроект за защита на мира.

Милионите привърженици на мира в целия свят чрез своите делегати на втория Световен конгрес във Варшава констатираха огромната опасност от пропагандата за нова война. «Ние смятаме — се казва в обръщението към ООН — че пропагандата за нова война създава най-голяма заплахата за мирното сътрудничество между народите и е едно от най-тежките престъпления против човечеството.»

Българският народ, който от собствен опит знае колко голяма е стойността на международното сътрудничество, като чувства братската и безкористна помощ на великия СССР и страните с народна демокрация, счита, че мирното сътрудничество между народите трябва да бъде запазено от всяко посегателство чрез най-строгото преследване на подстрекателството и пропагандата за нова война. Всяко подстрекателство, извършено по какъвто и да било начин, за това, щото «една държава първа да употреби въоръжена сила срещу друга държава под какъвто и да било предлог», трябва да бъде наказано най-тежко. «Никакви политически, стратегически и икономически съображения, никакви

мотиви, свързани с вътрешното положение или с вътрешни конфликти в една или друга държава, не могат да служат като оправдание за въоръжената намеса на която и да било държава в работите на друга държава.» (Из обръщението към ООН на втория Световен конгрес на привържениците на мира) Всяка пропаганда за такава агресия е престъпна. Особено злокачествени обаче са проповедите за увеличаване на въоръженията, за употреба на оръжия за масови изстребления — атомна и водородна бомби, химически и бактериологически оръжия — от които лъха човечененавистничество и мракобесие. Особено позорни са проповедите за расова дискриминация с оглед на бъдеща война и за психологическа подготовка на войсковите части за погословно изстребление на цели народи или групи от тях, обявени от империалистите за «малоченни» раси и народи. Затова тия злокачествени и позорни деяния трябва изрично да бъдат упоменати в текста на закона като действия, чрез които се проявява пропагандата за нова война.

По изложените съображения ние считаме, че Народното събрание на Народната република България ще направи съществено принос в борбата за мир, начело на която стои великият Съветски съюз, като гласува предложениия законопроект за защита на мира.

София, 20 декември 1950 г.

Подписали народни представители: Тодор Христов Живков, Раденко Рангелов Видински, Александър Миленов Иванов, д-р Иван Иванов Пашов, Пеко Петров Таков, Демир Янев Демирев, Асен Кирилов Греков, Йонко Панов Йонов, Захари Симеонов Захариев, Стоян Атанасов Сюлемезов, Тодор Димитров Павлов, Георги Михайлов Добрев, Николай Георгиев Иванов, Груди Атанасов Димитров, Костадин Ганев Димов, Минчо Дойчев Минчев, Никола Христов Палагачев, Георги Славов Караславов, Кирил Василев Клисурски, Ангел Минев Цанев, Рада Тодорова Ноева, проф. Георги Стефанов Наджаков, Иван Костов Чонос, Христо Костадинов Калайджиев, Власи Власев Власковски, Анастасия Василева Вълкова, Петър Попиванов Николов, Георги Кулишев Костов, Кръстю Желязков Добрев, д-р Пенчо Стоянов Костурков, Иван Андреев Петков, Владимир Димчев Христов, д-р Рачо Ангелов Генчев, Лало Василев Ганчев, Никола Янев Попов, Борис Георгиев Бонов, Алипи Андреев Иванов, Димитър Иванов Полянов, Иван Господинов Димов, Илия Бонев Радков, Атанас Драгиев Атанасов, Никола Христов Цачев, Петър Танев Желев, Руска Гълъбова Варадинова, Запряна Андонова Гишина, Янко Марков Спасов, д-р Димитър Иванов Хаджиев, Давид Николов Младенов, Георги Илиев Начков, Никола Йорданов Джанков, Стоян Тончев Стоянов.

ЗАКОНОПРОЕКТ

за защита на мира

Чл. 1. Забраняват се подстрекателството и пропагандата за война като най-тежки престъпления против мира и народите.

Чл. 2. Подстрекателство за война върши онзи, който пряко или косвено — чрез печат, слово, радио или по друг начин — се стреми да предизвика въоръжено нападение от една държава върху друга държава.

Чл. 3. Пропаганда за война върши онзи, който устно, писмено, чрез печата, радиото, филма, театъра, чрез художествени произведения на литературата или изкуството или по какъвто и да било друг начин проповядва увеличаване на въоръженията, употреба на атомни, водородни, химически и бактериологически оръжия, проповядва и разпространява учения за расова дискриминация с оглед на бъдещи войни или с оглед на употреба на оръжия за масово унищожаване на народи или групи от тях, или извършва други подобни действия, които имат за цел военна, стопанска или духовна подготовка за бъдеща агресия.

Чл. 4. Извършителите, подбудителите и помагачите на престъплението по чл. 2 се наказват с доживотен строг тъмничен затвор.

Извършителите, подбудителите и помагачите на престъплението по чл. 3 се наказват със строг тъмничен затвор до 15 години.

Осъдените по този закон се лишават от правата по чл. 30 от Наказателния закон и им се конфискува част или цялото имущество.»

Председателстващ д-р Георги Атанасов: Има думата др. докладчик на законодателната комисия, за да прочете предложението на комисията по същия законопроект.

Докладчик д-р Георги Кулишев: Другари и другарки! Законодателната комисия не прави никакво изменение в представения законопроект и ви предлага да бъде одобрен така, както е представен.

Председателстващ д-р Георги Атанасов: Пристъпваме към разисквания по законопроекта. Досега са се записали за оратори по законопроекта следните другари: от името на парламентарната група на Българската комунистическа партия — другарите народни представители проф. Георги Наджаков, академик Тодор Павлов и Запряна Гишина; от името на парламентарната група на Българския земеделски народ, съюз — д-р Лало Ганев, и от името на безпартийните д-р Георги Кулишев.

Има думата др. проф. Георги Наджаков.

Проф. Георги Наджаков: (От трибуната) Другарки и другари народни представители! Втората световна война, поради големите технически и научни открития и усъвършенствувания, станали през двете предшествувачи десетилетия, се очерта като извънредно унищожителна за всички материални и културни ценности и с огроми човешки жертви както из средите на воюващите, така и из средите на мирното гражданско население.

Ето защо, въпреки неуспеха на първото Обществено на народите, оповестената през август 1941 г. два месеца след нахлуването на хитлеристка Германия в Съветския съюз, декларацията, позната под името Атлантическа харта, придоби особено значение през септември същата 1941 г., когато към нея се присъедини и Съветският съюз. Бройката на подписалите тази харта на 3 януари 1941 г. 22 държави бързо нарасна до 46 страни от целия свят, които се обединиха с твърдата воля да съкрушат тази незапомнена агресия, която стигна по това време върха на своето посателство и разрушение — едно обединение в името на прекрасните принципи, прокламирани в 8 точки, за едно по-добро бъдеще на човечеството.

«Присъединилите се към тези принципи, се казваше в хартата, вярват, че всички народи в света, водени от реалистични и духовни подбуди, ще изоставят употребата на силата и че бъдещият мир в никой случай не може да бъде осигурен, ако сухоземни, водни и въздушни войски биха били употребени от страни, които заплашват мира.» И най-после те вярват, «че до установяване» — значи, още до установяването — «на една широка и постоянна система за обща сигурност разоръжаването на тези страни е от първа необходимост.»

Скоро тази слаба искра се разрасна в светла надежда, когато хитлеровият поход беше спрял пред стените на Москва и беше разбит в развалините на Сталинград, след което започна непрекъснатият, бавен, но сигурен победоносен марш на Съветската армия към Запад. Тия събития показваха вече и на най-съмняващите се, че пълното унищожение на хитлеровата агресия е неизбежно и сигурно и че и то е само въпрос на време.

Въпросът за бъдещия мир и за устройството на света, след последвалата тия събития Московска трестранна конференция, чиито протокол се подписа на 30 октомври 1943 г., и особено последвалата наскоро Техеранска среща, станала на 1 декември същата 1943 г., навлезе в своята решителна фаза.

На тия конференции отговорните външни министри, а след това и самите първи държавници на трите велики сили — Съветският съюз, Великобритания и Съединените щати — се задължаваха «да продължат общата дейност и след войната за организирането и поддържането на мира и сигурността, като заявиха, че техните страни ще работят в съгласие както през време на войната, така и в мирно време». Те заявиха по-нататък, че ще отправят позив за сътрудничество и активно участие към всички големи и малки страни с думите: «Ние поздравяваме тяхното влизане в световното семейство на демократичните народи, когато те пожелаят да сторят това» — повтарям, «когато те пожелаят да сторят това».

И на края те заявиха: «Приключвайки нашите съвещания, ние очакваме със сигурност деня, когато всички народи в света ще живеят свободни, без да бъдат подложени на тирания, ще живеят съобразно със своите различни възжеления, съгласно със своята съвест — повтарям «съобразно своите различни възжеления, съгласно със своята съвест».

Това бе в края на 1943 г. и в началото на 1944 г.

Бързо се развиха събитията след тая дата. Хитлеровата тирания беше унищожена не само на съветска земя, но с братската съветска помощ и в народнодемократичните страни. Освен казаните, още и срещите в Ялта, Потсдам и най-после конференцията в Сан Франциско създадоха окончателно на 26 юни 1945 г. Организацията на обединените народи и нейния устав с великата цел, както е казано още в неговото начало:

«Да се избавят идните поколения от бедствията на войната, която на два пъти през живота ни донесе на човечеството неизказани нещастия, да затвърдим равенството на правата на големите и малките народи» и т. н., като за тия цели: «да проявим търпимост и да живеем заедно в мир едни с други като добри съседи, да обединим нашите сили за поддържане на международния мир и сигурност» и т. н. — «решихме да обединим нашите усилия за постигането на тези цели».

За най-голямо съжаление обаче на народите, оттогава изминаха цели 5—6 години, а тия прекрасни решения и принципи не се изпълниха. Те останаха написани само на книга. А отгоре на туй не само че не дадоха свобода и не премахнаха тиранията и потисничеството върху десетки колониални и зависимы народи, както тържествено обещаваха, когато пращаха на смърт техните синове, но още повече засилиха тази тирания и това потисничество. И дори с най-жестока военна агресия и с масово избиване на тяхното население потискат възжеленията и борбата на тия народи за освобождаването им от тази тирания.

Не само че не поканиха народите, които стояха отвън тази световна организация, като българския, унгарския, ромънския и други, да влязат в нея, когато пожелаят да сторят това, както се казваше по онова време, не само че не са очаквали деня, когато тия народи ще пожелаят да сторят това — «съобразно със своите възжеления и съгласно със своята съвест» — но и всячески пречат за осъществяване на тия справедливи искания на нашите народи.

Нещо повече: тия тъмни империалистически сили, които са взели в ръцете си едно послушно мнозинство в Организацията на обединените народи, клеветят и обвиняват нашите народи и нашите народнодемократични правителства и се вмесват открито и нахално в нашите вътрешни работи, само за да оправдаят тия беззакония и нарушения на принципите и повеленията на единородно приети от тях още преди 5 и половина години устав на Организацията на обединените народи.

Тия голословни обвинения явно противоречат и на чл. 2, т. 1 от устава, която гласи дословно така: «Настоящият устав не дава никакво право на Организацията на обединените народи да се намесва в работи, които по същество са от вътрешна компетенция на всяка държава», и на чл. 4 от мирния договор с нашата страна, тъй като тази тяхна намеса има единствената цел да поощри реакционните и фашистките остатъци у нас, т. е. има за задача една най-злостна пропаганда. Затова най-енергично аргументирано протестирахме до Организацията на обединените народи още в края на октомври миналата година и на шето народно правителство и правителствата на другите засегнати народнодемократични страни, както и цялата наша и тяхна общественост.

Постепенно за тия 5 години една нова империалистическа агресия се надига, все по-арогантна и предизвикателна, в центъра на която е англо-американският империализъм и около която се събират всички фашистки остатъци и реакционни правителства в света. Създадоха военни атлантически и други пактове, маршалови планове и всякакви други агресивни и реакционни съглашения, комисии и пр. Напоследък преминаха към истинска истерия — към едно бясно надпреварване за въоръжаване и към една отвратителна пропаганда за нова война, към опити да превърнат тия страни в бази за нападения против мирните народи. Войната във Виетнам продължава вече четвърта година. В Малайя, във Филипините, в Индонезия, навсякъде, където е стъпил кракът на империалистите-окупатори, се потиска свободите на народите с кръв и оръжие. Една опустошителна и жестока война, водена от гангстери — от утайките на обществото, от тези капиталистически и империалистически страни, унищожава живота и имота на героичния и свободолюбив корейски народ — една война, която заплашваше да обхване света всеки миг, ако не бяха героичните усилия на този народ и братската и доброволческа помощ на първо място на великия китайски народ.

Его, другари и другарки, днешната обстановка, до която доведе една постепенно засилваща се най-злостна агресия, в която обстановка изгоряха и последните надежди на народите за дее-способността на тази официална Организация на обединените народи, която обстановка убеди и слепците дори, че тъмни империалистическите сили провеждат там други свои пъклени замисли, които нямат нищо общо със свободата и с интересите на мира.

Една надежда все пак идва оттам, от Организацията на обединените народи, и народите все още вярват, че благоразумието в интереса на всички народи, включително и в интереса на империалистическите страни, ще надделее и че войната няма да бъде запалена, докато все още има време за това, че мирът ще бъде запазен. Надеждата не е малка, защото тя идва от представителите на народнодемократичните страни в тази организация и най-вече от представителите на покровителя и защитника на народите — на великия миролюбив Съветски съюз. Нашата надежда и вяра и надеждата и вярата на всички народи е в този велик народ, в тази могъща страна, която неизменно и последователно още от деня на Великата октомврийска революция и по време на Великата отечествена война, и преди, и след нея, защитава и води смело и твърдо политиката за братство и равенство между народите — големи и малки, политиката за свобода, независимостта и суверенните права на народите, политиката против войната, за мир и за дружба между народите.

Защитата на слабите и потиснатите народи от тази велика страна, и в миналото, и в настоящето, и помощта, която им беше дадена и която им се дава за освобождаване от експлоататорското империалистическо и фашистко потисничество, както и огромната материална и културна помощ, която им се дава, за да развият и укрепят своето стопанство, своята материална и духовна култура, кара тия народи да са безкрайно признателни на великия братски съветски народ. (Ръкопляскания)

Оснените, аргументирани и смели речи и в пленарните заседания на Организацията на обединените народи, и в Съвета за сигурност, и в Политическия комитет, които произнася почти непрекъснато първият съветски делегат в Организацията на Обединените народи, министърът на външните работи на СССР до. Вишински, от името на съветското правителство, и борбата, която води там, както и декларациите, които прави за запазване на мира, против заплахата от нова война, за безопасността и правата на народите, са най-добрата защита, която слабите, онеправданите и угнетените народи получават от тая велика страна.

В същото време обаче народите не стоят със скръстени ръце и не чакат само помощ. Те решиха да се борят за своите права и за своята свобода. Едно могъщо движение за мир, невидяно в историята на човечеството, пламна по всички краища на земята и запали със стотици милиони сърца и умове.

Трудещите се от всички страни са благодарни на своя верен и непоколебим знаменосец на мира и защитник на всички народи, на този, който запали в сърцата на всички хора великата борба за национална независимост на народите, за дружба между народите, за мир в целия свят. Те са безкрайно признателни

за всичко това на своя велик учител и вожд — на другаря Сталин. (Всички стават прави и устройват продължителна овация в чест на великия Сталин)

Всички помним гениалните слова на великия Сталин след свършека на миналата война: «Задачата ни се състои в това да спечелим една война, но и в това да направим невъзможно възникването на нова агресия и на нова война.»

Тази година задачата, поставена от другаря Сталин още със свършека на Втората световна война пред народите, се постави отново пред нас конкретно от втория Световен конгрес на мира — да направим невъзможно възникването на нова агресия и на нова война.

С лозунга на уста «Сталин на всички езици значи мир» стотици милиони хора събраха своите подписи с могъщата своя воля решително да отхвърлят призрака на войната, която империалистите в своята безсилна злоба готвят на човечеството.

Престъпните планове на англо-американските империалисти и подпалвачи на нова война се осуетяват от народите, които изпратиха своите 2000 делегати на втория Световен конгрес за защита на мира в героична Варшава, самата тя изникнала от пепелищата и развалините още по-прекрасна — символ на мира, символ на победата над реакцията и фашизма.

Делегатите на 81 страни от всички краища на земното кълбо се бяха събрали там с радост и надежда, за да се борят достойно, смело и открито за по-добро бъдеще и за мирно творческо съжителство на земята, за тържеството на мира.

Ние чуваме там смелите речи и на Жюлио-Кюри, и на Пиетро Нени, на Фадеев и Иля Еренбург, на китайския делегат Го Мо-жо и на корейската делегатка Пак Ден Ай, и на стотици други представители на всички други народи. Без разлика на цвят на кожата, на пол и на възраст, на политически и религиозни схващания всички подчертаха единодушно своята ненавист към войната и твърдото и горещо свое желание за мир, както и готовността си да се борят, за да спечелят мира, да участвуват смело и открито в най-благородната борба, както се казва в манифеста, която някога е водило човечеството, твърдо вярващо в своята победа. Силите на мира в света, се казва там, са достатъчно големи, за да предотвратят бедствията на войната и да наложат и запазят мира.

За всички ни е ясно, че след втория Световен конгрес за защита на мира в света борбата за мир се намира на по-висок етап на развитие. Всички решения, взети от този конгрес, са сами по-себе си най-добрите, най-точните и най-убедителните изводи за нас от работата на конгреса.

Ето защо, като първа и най-важна задача, като най-висок дълг на всеки гражданин и на целия наш народ е да се борим против аресивната война, да се борим за делото на мира. Но за да победим, ние ще трябва най-широко да организираме борбата на силите на мира чрез всички наши обществени, политически, професионални и други низови организации, чрез комитетите на мира по градове, села, райони и предприятия, чрез младежките организации. Ние ще трябва да мобилизираме усилията на всички добри и честни български граждани за делото на мира.

Другари и другарки народни представители! Днес на вашето внимание е поставен от група народни представители, участващи във втория Световен конгрес за защита на мира, както и от други видни наши дейтели в борбата за мир, разглеждането и приемането на един извънредно важен законопроект — на законопроекта за защита на мира.

Предлага се на нашия Парламент да гласува Закон за запазване на мира, който да установи наказуема отговорност за пропагандата на една нова война, под каквато и форма да се прави тази пропаганда. Искане се от Парламента на нашата Народна демократична република да забрани със закон подстрекателството и пропагандата за война като най-тежки престъпления против мира и народите. Искане се да се предвидят най-строги наказания против всеки, който пряко или косвено, чрез печат, слово, радио или по друг начин се стреми да предизвика въоръжено нападение на друга държава — чл. 2 от законопроекта.

В чл. 3 на този законопроект за наказуема се смята и всяка друга пропаганда за война, вършена устно, писмено, чрез печат, радиото, филмите, театъра, чрез художествени произведения на литературата и изкуството или проповядването по какъвто и да е друг начин за увеличаване на въоръженията; също тъй — употребата на атомни, водородни, химични и бактериологични оръжия, както и разпространяването на учения за расова дискриминация, всичко с оглед на бъдеща война или с оглед употребата на оръжия за масово унищожение на народите или групи от тях, както и други подобни действия, които имат за цел военна, стопанска или духовна подготовка за бъдещи агресии.

Предвижданите наказания по чл. 3 са до 15-годишен строг тъмничен затвор, а по чл. 2 — доживотен строг тъмничен затвор, с лишаване от права и конфискуване на имуществата.

Предложението за създаването на най-човечния закон, което днес се поднася на вашето внимание, идва като резултат на обширни и добре аргументирани предложения, направени във втория Световен конгрес за защита на мира, този форум на народите в света, и съответно взетите решения, като резолюция № 4, предложена от комисията против пропагандата на война, одобрена и приета от конгреса.

Сам Жюлио-Кюри, като припомни основните принципи на споразумението в Ялта, апелира в своя доклад да се осъди най-строго агресията и да се забрани пропагандата за нова война. Това предложение подробно, изчерпателно и мотивирано разви

съветският делегат, видният писател Иля Еренбург, който апелира да се обявим против най-опасното оръжие — против пропагандата за нова война, и да направим това, докато все още може да се предотврати третата световна война, тъй като водещата се в някои страни пропаганда за нова война създава извънредно голяма заплахата за мирното сътрудничество между народите и че поради това пропагандата за нова война трябва да се смята като най-тежкото престъпление против човечеството.

Поради всичко това именно Иля Еренбург предложи и Конгресът прие, Световният конгрес за мир да се обърне към парламенти на всички страни с апел да издадат специални закони — Закон за защита на мира, който да установява утвърдена отговорност за пропагандата за нова война във всяка форма — устна, писмена, в печата, радиото и киното — за тази отвратителна пропаганда, която се води в империалистическите капиталистически страни, част от която направи или косвено, чрез местни агенции, по различни пътища прониква и до най-миролюбивите народи.

Като най-важен елемент на тази зловеща империалистическа пропаганда за нова война, като най-голяма опасност за нова война, както на Световния конгрес за защита на мира, така също и в знаменитите речи в Организацията на обединените народи на др. Вишински днес се отчита непрекъснатото увеличение във въоръженията на империалистическите страни, за което говори и Жюлио-Кюри, но което особено мотивирано и изчерпателно разви съветският делегат на конгреса, големият, познат на всички писател Александър Фадеев, който и предложи от името на съветската делегация за разглеждане и приемане на конкретни мероприятия: да се обърнем към великите сили с предложението да извършат през 1951/1952 г. равномерно и прогресивно намаляване на всички въоръжени сили в размер от една трета до половината от досегашния им състав.

Това разумно предложение заедно с предлагания закон единствено ще спрат надпредварването във въоръженията и тъй военна истерия, която с последните съобщения от лагера на империалистите за създаването на общ генерален щаб, за назначаването на генерал Айзенхауер, този познат събрат на Макартър, подпалвач на война от миналото, за главнокомандуващ войските на реакционните правителства от Атлантическия пакт, за създаването на особено положение в САЩ — се явява днес като поседна фаза на бясната пропаганда за война.

Но и на тази най-бясна пропаганда народите противопоставят още по-мощно своята могъща воля за мир, за творчески живот, за изграждане на своето материално и духовно благоденствие и своята готовност да бранят постиженията на своя творчески труд.

Ние сме сигурни, че към 500-те милиона подписи ще се присъединят и всички останали народни маси в целия свят. Днешната грандиозна борба за мир и това могъщо движение, което обхваща всички народи, е едно мощно сито, което сее през цялата земя и което отсява на едната страна стотици милиони същества, които носят гордото име, както казва Горки, човек, а на другата страна — шепата истински врагове на човечеството, подпалвачи на война, капиталисти и империалисти, които народите скоро окончателно ще захвърлят в сметта.

Световният съвет за защита на мира, който беше избран на конгреса с представители от всички народи — и на тези, които участвуват в Организацията на обединените народи — и на тези, които не са още допуснати там, както и на колониалните и зависимите народи — ще има за задача да бди, да се грижи и да действа на предно място пред официалната организация на обединените народи и пред всички правителства за изпълнението на решенията на Световния конгрес за защита на мира.

Като първа мярка за запазване на мира е предлаганият ни за одобрение днес законопроект за защита на мира.

Натоварен съм от името на парламентарната група на Българската комунистическа партия да заявя, че ние единодушно ще подкрепим предлагания законопроект. (Ръкопляскания)

Председателстващ д-р Георги Атанасов: Има думата народният представител др. академик Тодор Павлов.

Академик Тодор Павлов: (От трибуната) Другари и другарки народни представители! Както се каза вече, група наши народни представители, отзовавайки се на манифеста на втория Световен конгрес на въоръжените на мира към народите в света, е внесла за обсъждане и приемане от нашето Народно събрание законопроект за защита на мира, който, по-точно казано, ще бъде закон за забрана на подстрекателството и пропагандата за война като най-тежки престъпления против мира и народите. За всички нас не може да има никакво съмнение, че такъв един закон е при днешното световно положение, абсолютно необходим и крайно навременен, защото, ако народите със своите общи и организирани усилия не успеят да предотвратят избухването на една нова, трета световна война, самото съществуване на народите и културата им, самото съществуване на цялото човечество и цивилизацията ще се окажат смъртно застрашени, и то в такъв смисъл и степен, в каквито никога досега това не е бивало в човешката история. Вие чухте вече от др. Наджаков каква страшна е разрушителната сила на новите бойни оръжия и средства — на атомните и водородните бомби, на радиоактивните и химически отрови, на бактериологичните заразни средства и пр. Големият учен Алберт Айнщайн не случайно подчерта в обръщението си към американския конгрес, че при «днешното състояние на техниката за отравяне на въздуха с радиоактивни лъчи може в резултат да се получи унищожаването на всякакъв живот на земята». В доклада си пред втория Свето-

вен конгрес на мира, като цитира тия думи на Айначайн, великият учен и борец за мир, проф. Фредерик Жолио-Кюри излезе с предложение да се превърне световното движение за мир «в най-висша международна инстанция, способна да продиктува народната воля във всички ония случаи, когато органите, които са длъжни да пазят мира, се окажат неспособни да изпълнят тая задача». При това, както проф. Жолио-Кюри, така и съветските делегати, начело с великия писател Фадеев, така и всички останали делегати особено подчертаваха в изказванията си — а това е отразено и в документите на Конгреса — че нито едно от препоръчаните мероприятия в защита на мира не струва нищо, ако не се вземе за основа възможността за съществуването на различните политически и икономически системи и за мирното съревнование между тях — мисъл, която, както е известно, великият Сталин изказа още на XV конгрес на Всесъюзната комунистическа партия (болшевики), а впоследствие не веднаж гениално я е развивал и всеотдавно аргументирал особено в своите исторически беседи с някои американски и други журналисти и общественици. Именно Сталин казва, че ако Съветският съюз, Съединените щати, Англия, Франция и Китай можаха да си сътрудничат за разгрома на чудовищната хитлерова военна машина и за предотвратяване надвисналата над света смъртна фашистка опасност, защо те да не могат в мирно време да си сътрудничат пак, с цел да се запази световният мир, стига, разбира се, да има за това нужното желание?

Съветският съюз, народнодемократичните страни и демократична Германия многократно са извявали и доказвали това свое желание. Империалистите обаче от Уолстрийт и лондонското Сити не само не са проявили и досега никакво подобно желание, но тъкмо напротив, с всички сили и средства подготвят третата световна война, разгръщайки в нейна полза една небивало усилена и всеотдавна пропаганда, като напоследък вече пристъпиха и към явни агресивни нападения, като онова над Корея и остров Тайван, бързо ремилитаризират Западна Германия и пр., назначават, както чухте, главнокомандуващ и т. н.

При това положение пълната целесъобразност на приемането от всички правителства и парламенти на закони за защита на мира е напълно ясно за всеки цо-годе разумно мислещ и честен човек в света. Фактът, че 500 милиона подписи бяха събрани под апела за забрана и контрол на атомното оръжие; че само в нашата страна 6.200.000 граждани и гражданки се подписаха под тоя апел; че зад 2.050-те делегати и гости на втория Световен конгрес на мира стоят днес, смело може да се каже, човешки маси, надхвърлящи милиард и пр. — всички тия и още много други факти говорят достатъчно убедително, че в света вече се е създала нужната обществена сила, която може, както е казано в манифеста на конгреса, да «застави да бъдат приети от правителствата и парламентите закони, наказващи за военна пропаганда».

Във връзка с това именно тук ще си позволя да отбележа, че тия закони, макар да биха били различно формулирани в разните държави, ще имат в същност една и съща обща задача: да се регулират, контролират и евентуално подлагат на съдебно-юридическа преценка и санкции такива деяния, чийто последици са от значение не само за населението в отделни държави, но и за цялото човечество. А несъмнено е, че днес вече съществува една общосветовна обществена сила — мощното световно движение за мир — която може да застави правителствата и парламентите на империалистическите държави да приемат тия закони. Що се касае до Съветския съюз, народнодемократичните страни и демократична Германия, за никакъв подобен натиск от страна на масите върху техните правителства и изборни учреждения не може да се говори. Защото тия държави са народни, а не буржоазно-капиталистически, защото тия народи, волеми от комунистическите партии, сами са взели вече в ръцете си собствената си съдба и изграждат своето собствено народно благополучие. Не така стои обаче въпросът в капиталистическите страни, и особено в САЩ и Англия. Там народните маси трябва да се борят за създаване на закони в защита на мира, които от една страна да са напълно в интерес на самите тия народи и техните държави и култура и от друга страна да се диктуват от необходимостта за запазване от катастрофа цялото човечество и цивилизация, въпреки съществуващите различия в политическите и икономическите системи, както и в расовите, национални, религиозни, философски и други разбирания и принадлежност на хората.

Трябва да подчертаем, че именно тая мисъл легна в основата както на всички доклади и изказвания, така и на единодушно приетите документи на втория Световен конгрес на мира — манифеста и обръщението към народите, заедно с анексите към него, резолюцията в защита на преследваните борци за мир и др.

За всички участници в конгреса стана ясно, че комунистите са най-честните, най-преданите, най-активните, най-челните борци за траен мир в света. Ясно стана, че Съветският съюз и народнодемократичните страни по самата си природа, като страни, които строят социализма, са принципиални защитници на мира, най-надеждната и мощна опора на световното движение за мир, че Сталин е действително знаменосец на мира в целия свят. (Продължителни ръкопляскания) Същевременно обаче от изказванията на редица делегати и гости с най-различни социални, партийни, религиозни и други възгледи и принадлежност стана също така ясно, че идеята за траен и справед-

лив мир в света е лозунг, който обединява всичко трудещо се и честномислящо в света, поради което именно и във всички речи, и в самите документи намери израз тъкмо онова, което обединява милиардните маси във великата борба за мир, а не ги дели и не ги противопоставя, за радост на империалистическите подпалвачи на нова световна война. Така например в пункт 8 на обръщението към обединените народи преминава нето на редица страни към военна икономика се оскъжда поради това, че «то все по-силно нарушава икономическите връзки и обмяната между страните както на суровини, така и на промишлени изделия, отразява се лагубно върху жизненото равнище на много народи, пречи на стопанския прогрес и на търговското сътрудничество между всички страни и в края на краищата служи като източник на конфликти, които представляват заплаха за делото на мира». Същото се казва и за нарушаването на културните връзки между народите, което «създава обстановна на взаимно недоверие и благоприятствува за военна пропаганда», т. е. също така представлява заплаха за делото на мира. Същото е казано и за расовата дискриминация и особено пък за усиленото военно въоръжаване, атомно и друго, което не само ляга като тежко бреме върху народите, но и създава именно заплаха за делото на мира в света. От тая гледна точка се осъждат също така и всяка агресия и вмешателство от страна на една държава във вътрешните работи на друга държава под каквито и да било предлози. Събитията в Корея и Тайван най-нагледно доказаха това, както същевременно те доказват и пълното право на всички народи да уреждат своите вътрешни работи така, както те смятат за най-добре. Конгресът изрази пълното си съчувствие и поддръжка на всички народи, които се борят против агресията и вмешателството във вътрешните им работи, за своята свобода, независимост и право да уреждат вътрешните си работи така, както сами смятат за най-добре. Конгресът обаче във всички речи, актове и документи се оформи като конгрес именно на мира, търсейки и намирайки тъкмо ония аргументи, лозунги и форми на борба, които могат и трябва да сплотят цялото трудещо се човечество в общата му борба за мир, независимо от това дали дадени народи и държави имат една или друга политическа и икономическа система, едни или други расови, религиозни и фило-софски разбирания и принадлежност. И тъкмо това бе поръчано и на избрания Световен съвет на мира като основна ръководна мисъл в неговата предстояща отговорна и важна работа за осигуряване на здрав и продължителен мир, който да отговаря на жизнените интереси на всички народи в света.

При това положение ясно е, че за нашите, марксистките, прависти, теоретици и практики гласуваните нови закони за защита на мира представляват огромен интерес във връзка с проблема за международното право и по-точно за общосветовните условия, необходимост и задачи на тия закони, за тяхната своеобразна форма, която те могат да получат в разните страни при техните особени условия, за отношението на Организацията на обединените народи и Световния съвет на мира към тия закони, за отношението на съветското и народнодемократическите правителства от една страна и от друга на империалистическите правителства към тях и т. н.

Колкото и да са интересни и важни обаче сами по себе си всички тия въпроси, аз ги оставям засега настрана, още повече, че в докладите, изказванията и документите на втория конгрес на мира те намериха достатъчно осветление в редица отношения.

Тук ще се спра главно на въпросите: защо ние, в народнодемократическа България, създаваме днес тоя закон; какъв е неговият смисъл; какви могат да бъдат резултатите от него?

Както казах вече, нашата държава е народнодемократическа по формата си, но социалистическа по своите основни цели, задачи и функции. Ние строим икономическите и културни основи на социализма, за да преминем след това към изграждане на цялата сграда на социализма, а след това и към прехода от социализма към висшата фаза на комунизма когато, при победата на комунизма в световен мащаб и влизането му в самия бит на хората, ще изчезнат всички класи и класови различия, всякакви политически партии и държави. Поради това именно нашата държава е държава на мира, е по принцип за мира; нашето Правителство и Народното събрание са принципиални защитници на мира, а нашата славна Българска комунистическа партия е принципиален и ръководещ борец за мир, макар, разбира се, всичките те да не са привърженици на гнилия ласифизъм, който в същност само налива вода във воденицата на подпалвачите на нова война и разоръжава морално и идеологически бореците се за мир народни маси в света.

Но ако всичко това е така и ако при това нашият народ с 6.200.000-те подписи под Стокхолмския апел вече произведе в същност своя народен референдум в полза на мира, против новата война, защо тогава е нужно, ще помисли може би някой, да се създава и у нас специален закон за защита на мира? Или може би ние го създаваме само, така да се каже, от международна солидарност, само за да подчертаем съгласието си с историческите решения и предложения на втория Световен конгрес на мира?

Разбира се, ние правим това и по това съображение, което е много важно, особено пък при настоящата световна обстановка, когато солидарността между народите по всякакъв начин трябва да се изтъква и подчертава. Това е така. Същевременно обаче веднага трябва да кажа, че нашият закон има и несъмнено конкретно-реално значение за самите нас, в България; че той е продиктуван и от самите вътрешни, конкретно-реални

условия, задачи и цели на нашата народнодемократическа държава и политика. Иначе ние бихме могли да се задоволим и с една декларация за одобряване линията на втори Световен конгрес на мира. А ние гласуваме закон, нов и специален закон. Но защо именно?

Няма и не може да има никакво съмнение в това, че всички истински комунисти, ударници, стахановци, активисти от ТКЗС и искрени отечественофронтовци са убедени и искрени привърженици на мира и следователно те и да не би имало подобен закон, пак биха работили в полза именно на мира. И колкото повече ще се увеличава тяхното число, толкова повече законът ще придобива значение на израз преди всичко и главно на нашата солидарност с решенията и предложенията на втория Конгрес на мира и останалите борци в света за мир. Всичко това е така. Факт е обаче също така, че у нас и до ден днешен имаме, първо, още неликвидирано като класа кулачество в селата и, второ — още необезвредени напълно остатъци от ликвидиранията градска капиталистическа класа, а също така и някои други елементи, които нямат поменатото вече наше отношение към въпросите за мира и войната.

Факт е, че класовата борба у нас и в града и особено в селото съвсем не затихва, а, напротив, се изостря паралелно със засилването на нашия натиск над кулаците и мощното разрастване на трудово-кооперативните земеделски стопанства. Поради това именно и особено в средите на селските кулаци и на остатъците на градската капиталистическа класа в градовете могат да се намерят отделни елементи, които нелегално или полунелегално, а понякога и открито работят против мира, за войната. А има в тях среди и такива озлобени, отчаяни и озверени елементи, които не се стесняват да заявяват, че предпочитат войната, та дори ако тя би им донесла и тяхната лична гибел. Това са най-злостните и непримирими врагове на мира, най-отчаяните и безогледни подстрекатели и пропагандатори на войната, а много често и явни агенти, шпиони и диверсанти, поставили се в пълна услуга на противонародното, противочовешкото и противокултурно дело на подпалвачите на нова война. Те всички денонощно слухат какво ще им кажат гласовете от Америка и Лондон и са готови за всяка подлост, измяна, предателство и гадост. И съвършено правилно е следователно, че тъкмо за тях, като подстрекатели на война — щом, разбира се, тия техни деяния бъдат установени по надлежния законен ред — новият закон предвижда тежко наказание, а именно доживотен строг тъмничен затвор.

За щастие, тези престъпници не са у нас количествено много. Същевременно обаче факт е, че те могат да намерят и обикновено намират елементи, които да им служат като оръдия, било поради своето все още недостатъчно съзнание и чувство за дълг към отечеството, народа и социалистическото строителство, било поради неспособността им да се борят с някои неизбежни трудности в нашето социалистическо строителство и да се справят честно и срочно с реалните задължения, които социалистическото строителство и нашата държава им възлагат и пр. Разбира се, ние сме длъжни да превъзпитаваме тия елементи с помощта на всички средства и методи, които ни дават нашата наука, литература, изобразителни изкуства, музика, физкултура, училище, армия, преса, партийна и отечественофронтовска агитация и пропаганда и т. н. Но когато всички тия средства и методи се оказат неефективни по една или друга причина и въпросните елементи се очертаят — установено по надлежния законен ред — като извършители, подбудители и помагачи на престъпления по чл. 2 от закона, те съвършено справедливо, според чл. 4 от закона, се наказват също с доживотен строг тъмничен затвор. Та иначе нашата държава и не би могла да постъпва, щом иска и е длъжна да изпълни ролята, задачите си и функциите си именно на народнодемократическа държава.

Освен подстрекателството за война, законът дава в чл. 3 и втората алинея на чл. 4 особени състави за пропагандата на война и смята, че правилно, общо взето, формулира престъплението пропаганда за война. В закона е казано: «Пропаганда за война върши онзи, който устно, писмено, чрез печата, радиото, филма, театъра, чрез художествени произведения на литературата и на изкуството, или по какъвто и да било друг начин проповядва увеличаване на въоръженията, употреба на атомни, водородни, химически и бактериологически оръжия, проповядва и разпространява учения за расова дискриминация, с оглед на бъдещи войни или с оглед на употреба на оръжия за масово унищожаване на народи или групи от тях, или извършва други подобни действия, които имат за цел военна, стопанска или духовна подготовка за агресия.» А алинея втора предвижда за извършените престъпни деяния по чл. 3 строг тъмничен затвор до 15 години, като всички осъдени по закона се лишават от правата по чл. 30 от Наказателния закон и им се конфискува част или цялото имущество.

Пропагандата за война, според закона, се отличава от подстрекателството за война в смисъл, че подстрекателство имаме тогава, когато някой пряко или косвено, чрез печат, слово, радио или по друг начин, се стреми да предизвика въоръжено нападение от една държава върху друга държава.

Както виждате, в закона не се говори нито за капитализъм или социализъм, нито за православна или католическа религия, нито за турци или българи, нито за материалисти или идеалисти, вайсманисти или мичуринци и пр. Напълно в духа на докладите, изказванията и основните документи на втория Конгрес на мира, законът действително представлява от себе си именно

закон за защита на мира, именно закон за забрана на подстрекателството и пропагандата за война като най-тежки престъпления против мира и народите.

Като се казва «народите», тук се включва, разбира се, и самият български народ. Като се казва «мирът», подразбира се мирът не само по нашите граници, но и мирът в целия свят. Като се инкриминира расовата дискриминация, инкриминира се и всяко деяние, което, създавайки обстановка за взаимно недоверие между народите, създава обстановка благоприятна за военна пропаганда.

Така формулиран и мотивиран, Законът за защита на мира, като се съчетае с всички други наши средства и методи за общо идеологическо и морално-политическо въздействие върху нашите граждани в полза на мира против войната, се явява действително крайно необходим и напълно навременен и при днешното световно и наше вътрешно положение ще изиграе в най-висока степен положителна роля за всеостаналото укрепване, разрастване и победата на великото дело на мира в света.

Както казах вече, и ще повтора пак накрая, всеки един от нас, като внася своя принос в историческото дело на построяването на социализма и укрепването и защитата на нашата народнодемократическа държава, със самото това внася своя ценен принос и във великото дело на мира. И тъкмо поради това ние с всички сили ще укрепим и засилваме всемерно нашата народнодемократическа държава, нашето народнодемократическо Правителство, нашата славна Българска комунистическа партия и нашия Отечествен фронт, винаги съзнавайки, че те ни водят твърдо и уверено по великия път на мира, благоденствието, свободата, независимостта и щастието на народите, против войната, мизерията, агресията, катастрофата и гибелта на народите и на цялото човечество и цивилизация. И поради всичко това Съветският съюз е бил, е и ще си остане за нас най-мощната опора и гаранция за мира, а другарят Сталин — първият знаменосец на мира в света. И поради това за нас безсмъртният Георги Димитров и достойният продължител на историческото му дело и верен ученик на Сталин другарят Вълко Червенков са най-челните и ръководещи наши борци за мир, против войната. (Ръкопляскания) По всичко това за нас няма и не може да има две мнения. Но, както казах вече, все още и у нас, както и в някои други страни, съществуват врагове на мира, намират се и техни съзнателни или несъзнателни оръдия, изпълнители, помагачи, укриватели и т. н. И ето, за тях именно, както и за всеки, който би паднал до тяхното равнище, който би затънал в тяхното блато, е предначертан новият Закон за защита на мира, който по тоя начин е несъмнено един крупен, нов, наш национален принос в общочовешката велика борба за победата на трайния и справедлив мир в света — задача, която, както много справедливо казва др. Вълко Червенков, е днес за всички и всички народи в света централна задача.

В заключение: дълбоко съм убеден, че в нашето Народно събрание няма да се намери нито един народен представител — комунист, земеделец или безпартиен — който да не гласува с пълно убеждение, с чиста съвест и пламенен ентусиазъм за предложението законопроект за защита на мира, за забраната на подстрекателството и пропагандата за война, като най-тежки престъпления против мира и народите. (Ръкопляскания)

Председателстващ д-р Георги Атанасов: има думата народния представител др. Лалю Ганчев.

Лалю Ганчев: (От трибуната) Другарки и другари народни представители! Историята ни учи, че осъдените на загиване класи прибегват до отчаяни терористични средства, служат си с всички сили, с каквито разполагат, за да спасят своето съществуване. Такива усилия за спасяване понастоящем ние виждаме в загиващата капиталистическа класа в американо-английския империалистически блок. Притиснати от настъпващата остра икономическа криза, която заплашва да помете цялата тяхна хищническа система, империалистическите финансови тръстове търсят изход в предизвикване на нова световна война.

«По-добре война, отколкото стопанска криза», писа меродавният империалистически в. «Ню Йорк Таймс».

«Войната ще премахне безработицата, ще спре стачките, ще пресече недоволството на масите», заяви миналата година г-н Шефер, подпредседател на комисията по въоръжението в камарата на депутатите в Съединените щати.

В своето политическо безсилие империалистите търсят спасение във войната. За тях военните условия им дават най-добра възможност да продължат своето потисничество и грабеж над народите в капиталистическия свят и да натрупат нови милиарди печалби.

През миналата световна война, която погълна 30.000.000 човешки жертви и причини разрушения на народите за 1.300 милиарда долара, американските оръжейни тръстове са спечелили 78 милиарда долара, а само фирмата «Дженерал Мотърс» е спечелила 4 милиарда долара. След нахлуването на империалистите в Корея същата фирма само за 6 месеца спечелила нови близо милиард долара а общо американската оръжейна индустрия, по официална американска статистика, е спечелила само за третото тримесечие на тази година 16 милиарда долара.

Империалистическите финансови тръстове са убедени, че тяхната икономическа мощ, която все повече ще нараства вследствие на печалбите, които им носи сега войната в Корея и които в много по-голям размер ще им донесе новата световна война, ще им помогне да наложат своето господство над света.

В книгата си «Световното господство» известният империалистически публицист Джеймс Бърхам пише така: «Трябва да признаем, че целта на нашата външна политика не може да бъде мирът. Трябва да се откажем от остатъците на теорията «за равенство на народите». Съединените щати трябва вече открито да се обявят кандидати за ръководството на света. «Трябва да се откажем», цинично продължава империалистическият теоретик «от принципа за ненамеса във вътрешните работи на другите народи. По всички въпроси, засягащи американската външна политика, нормалната наша процедура трябва да бъде интервенцията.»

А «прославеният» се вече със своето усърдие за подпалване на нова война Фостер Дълес, съветникът на американското външно министерство, който даде сигнала на лисинмановските банди да нападнат Северна Корея, започва своята най-нова книга «Война или мир» така: «Новата война ще утвърди нашето ръководство на световната политика.»

Установили, че тези техни агресивни планове могат да се осъществят единствено чрез новата война, империалистите хвърлят вече всички свои сили за нейната подготовка. Още от миналата година те насочиха държавния бюджет в Съединените щати и страните в Западна Европа изключително за военни цели. Така например сегашният военен бюджет на Съединените щати възлиза на 50 милиарда долара, или повече от 80% от целия държавен бюджет, от който на Министерството на просветата се отпускат само 400 милиона долара, или по-малко от един процент. Военният бюджет на Франция възлиза на 5,80 милиарда франка. Към това трябва да се прибавят още 2000 милиарда франка за следващите три години, които френското правителство обеща на своите американски господари в меморандума си до Вашингтон. Така че техният бюджет ще даде за тази година един дефицит от 100 милиарда франка, а за идната година 500 милиарда. Военният бюджет на Англия възлиза на 11 000 милиона лири стерлинги. В такива съотношения се движат военните бюджети на Италия, Белгия, Холандия, Дания, Норвегия и др.

Тези военни бюджети са тежко бреме за народите в капиталистическите страни. Те измъкват техните жизнени сили, правят живота им непоносимо тежък.

За да имате по-пълна представа какви огромни ценности, какви неизмерими блага поглъщат военните бюджети, ще цитирам само няколко официални френски данни: един обикновен танк струва 60 милиона франка. С тази сума могат да се построят 30 работнически жилища. Един американски самолет Б-36 струва 4 милиона долара. С тази сума могат да се построят 100 модерни училища. Един военен крайцер струва 60 милиона долара. С тази сума могат да се създадат 100 противоракови институти и да се поддържат за толкова години. Със сумата 5.700.000.000 франка, необходими за екипировката на 10 дивизии, които американците искат от френското правителство, могат да се изхранват безплатно 2.850.000 семейства от по 4 души за 10 години. Със сумата 87.000.000.000 франка, която френското правителство отпуска за колониалната война във Виетнам, могат да се обзаведат 87.000 млади земеделски домакинства или да се построят 8700 почивни домове. Със сумата 28.000.000.000 франка, която френското правителство отпуска на своя вътрешен министър за борба срещу стачниците във Франция, могат да се построят 1000 родилни домове и ясли и да се даде увеличението на миньорите, за което те се борят в продължение на повече от пет години. Със сумата 263.238.000 франка, която френското правителство дава за издръжката на щаба на английския генерал Монгомери, настанил се във Фонтенебло край Париж, може да се дава по 1 литър мляко на 6.000.000 кърмачета, по 1 кг захар на 2.970.000 домакинства, по 200 гр месо на всички жители на Париж всеки ден в продължение на една година. Или с общите суми за подготовката на новата война, според мнението на Жолю-Кюри, само от един месец може да се организира напояването на пустинята Сахара, което би донесло благоденствие за цялото човечество.

Ограбването на тези огромни суми от залька на трудещите се в капиталистическите страни и хвърлянето им за въоръжение империалистите оправдават с «необходимостта за отбрана» от някаква си въображаема заплаха от Съветския съюз.

И за да убедят хората в капиталистическия свят, че наистина съществува такава заплаха, за да ги подготвят да воюват срещу Съветския съюз, американо-английските империалисти раздухват с всички свои сили и средства една широка, дръзка и вулгарна пропаганда за необходимостта от нова война, насочена срещу Съветския съюз. И колкото по-безрезултатна остава тяхната пропаганда, защото народите познават миролюбивата политика, която великият Съветски съюз неизменно и последователно провежда, толкова повече се озлобяват империалистическите военнлюбци.

Вбесени от неуспехите си в Корея, от могъщия отпор, който народите оказват на тяхната войнствена политика, от все порастящата привързаност на стотиците милиони трудещи се в целия свят към великия Съветски съюз, американо-английските подпалвачи на нова война всеки ден все по-яръсто крещат срещу Съветския съюз, народнодемократичните страни, срещу борещите се народи в капиталистическите колониални и потиснати от тях страни. С цинизъм, който надминава тоя на Хитлер и Гьобелс, те се заканват с атомни, бактериологически, химически и други оръжия да унищожат милиони хора.

Ето самите изказвания на империалистическите главатари: Хари Труман в речта си на 17 октомври т. г. в Сан Франциско каза: «Ние ще премахнем комунистическата опасност.

Ние не можем да се помирим със съществуването на Съветския съюз,* който отнема нашата вяра, помрачава надеждите ни, атакува нашата концепция за живот.»

Уинстон Чърчил в една реч в английския парламент каза: «С атомните бомби, които Съединените щати притежават, ние ще унищожим съветската индустрия и ще разпилеем съветския режим.» Известният ревностен подпалвач на нова война Кенан, депутат от щата Мисури, напоследък отново се провикна: «Ние трябва за три седмици да превърнем Русия в развалини.»

Но тази тяхна варварска пропаганда не намира никакъв отзвук сред народите. Това още повече озлобява империалистите и тяхната пропаганда се превръща в истерия, която, както ви е известно, откара в гроба бившия американски министър на войната Форестал, който се хвърли от прозореца на своето министерство, защото му се присторило, че по улиците на Вашингтон маршируват съветски полкове.

Но не по-завидна е съдбата и на неговия доскорошен заместник Джонсон, който непрекъснато заявява: «Ние знаем точно датата, на която Съветският съюз ще нападне Съединените щати. Засега можем да съобщим, че това ще стане в 4 ч. сутринта.» На същия пригласят и други империалистически герои, като сенатора Томас, който многозначително добавя: «Предстоящо е завладяването на Африканския континент от руските дивизии.»

Пол Хофман, специалистът по провеждането на плана Маршал в Европа, заключава: «Ние трябва незабавно да почнем войната, преди Москва да е успяла да завладе Съединените щати.» А сенаторът Уили наскоро натрави такова предложение: «За по-голяма безопасност американското правителство трябва час по-скоро да се настани в брониран влак, който постоянно да е в движение, и оттам да ръководи страната с помощта на телевизията.»

Ето, другарки и другари народни представители, зловещият образ на империалистическите военнлюбци и авантюристи, които в своята безизходност дрънкат оръжия и кроят пъклени планове за хвърляне света в нова кървава касапница.

Тези планове обаче бяха до дъно разобличени от миролюбивия Съветски съюз. Великият вожд на съветските народи и на цялото демократично човечество др. Сталин с могъща сила заклейми империалистическата подготовка на нова война и призова народите от целия свят на смела борба за защита на световния мир.

«Твърде живи са в паметта на народите укасите на недавната война и твърде големи са обществените сили, които искат мир, за да могат учениците на Чърчил по агресия да ги сломят и насочат към нова война», каза преди две години др. Сталин.

Като гигантска вълна се надигнаха народите от целия свят на решителна борба срещу империалистическата агресия в защита на световния мир. Еднакво в Европа и Китай, в Северна и Южна Америка, в Средния изток и Африка, в Австралия и Индия стотици милиони хора сплотиха своите сили за борба срещу кървавия заговор на съвременните империалистически канибали в защита на общия мир и дружбата между народите.

Две хиляди делегати от 72 страни прекосиха миналата година петте континента на земното кълбо и в Париж на първия Световен конгрес на мира положиха основите на великото движение на привържениците на мира от целия свят.

Най-бележитите представители на нашата епоха заставаха в първите редици на това движение, което само за една година и половина от първия до втория Световен конгрес на мира сплоти под своето знаме близо един милиард честни трудещи се хора от всички краища на света с различни политически, религиозни, философски и други убеждения, но с една воля, с един стремеж да запазят мира, да обуздаят военнлюбците.

Първата победа на това движение беше успешното провеждане на акцията за подписване на Стокхолмското въззвание, с което се иска забрана на атомното оръжие и обявяване за военпрестъпник онова правителство, което първо би употребило това оръжие.

Само за 6 месеца 500 милиона борци за мир сложиха подписите си под Стокхолмското въззвание. Тази грандиозна манифестация на непоколебимата воля на човечеството да защити мира стресна военнлюбците. Тя респектира дори и такива людоеди като Макартур, който не посмя да употреби атомната бомба и по-рано, и сега при неговото паническо бягство от Корея.

Втората крупна победа на световното движение на привържениците на мира е провеждането на втория Световен конгрес на мира във Варшава.

Едва ли има друго мирно събитие в човешката история, което да е обединявало усилията на многомилיוнни човешки маси от целия свят в защита на мира, както Варшавския конгрес. Този исторически конгрес, в който участваха 2065 делегати от 81 страни в света, постави пред борците за мир от целия свят конкретни задачи за действие в защита делото на мира и прие решения, които представляват могъща боева програма за борба срещу агресията, за осуетяване на новата война, за запазването на мира.

Приемането и превръщането в дело на тези решения от демократичните и борещи се народи в света ще укрепи окончателно световния мир и ще направи завинаги войната невъзможна.

Едно от първите и най-важни решения на Варшавския световен конгрес на мира е искането от парламентите на всички страни в света да приемат Закон за защита на мира, който да установява утвърдена отговорност за ония, които подготвят и тропат

гандират нова война, които подстрекават към агресия и масово унищожаване на хора под каквато и да е форма.

Българските трудещи се са неизразимо горди, че нашият Парламент е един от първите в света, който на дело вече провежда решенията на втория Световен конгрес на привържениците на мира.

Поставеният днес за разискване и приемане законопроект за защита на мира ще отговори на най-съкровеният въжделение на нашия народ за мир. Новият Закон за защита на мира ще бъде и едно удовлетворение за трудещите се от градовете и селата на нашата свободна и демократична родина, които ведно с трудещите се от целия свят се отвращават от злосторните закани на империалистическите гангстери и издигат високо протест срещу техните варварски призови за поголовно унищожаване на милиони хора и настояват да се вземат конкретни мерки за обуздването на съвременните империалистически канибали.

Ако някой в коя и да е демократична и правова страна заяви, че ще извърши убийство или подбуди към убийство, той незабавно подлежи на наказание от законите в тази страна. Не подлежат ли тогава на наказание хора, които открито, пред лицето на целия свят, заявяват, че ще предприемат масови убийства? Ето няколко примера.

Министърът на мореплаването в Съединените щати Матюс направи такива изявления, публикувани в печата: «Във войната, която ще почнем», казва той цинично, «за укрепване на мира, ние трябва да унищожим големи, компактни работнически маси, които поддържат комунистическия режим.»

Доскорошният министър на войната Джонсон заявява следното: «Ние няма да се помирим, докато не постигнем произвеждането на такава бомба, която да може да убива по 50 хиляди човека, както се угасява една свещ.»

Главният редактор на в. «Таймс Хералд» в уводна статия пише: «Ние ще летим с нашите американски самолети на 10.000 м височина, патоварени с атомни, запалителни и бактериологически бомби, за да илудим децата в техните люлки, старците в черквите и работниците в заводите.»

Уилям Богт, директор на панамериканския съюз за запазване на природните богатства, издаде книга «Пътят на спасението», в която казва: «Прирастът на населението в Европа и Азия не е в наш интерес. Ние трябва да се постареем да унищожим част от това население. Това ще бъде наш най-ценен принос за каузата на мира и благоденствието на човечеството. Голяма трагедия ще бъде», продължава този отвратителен империалистически садист, «ако се намали процентът на смъртността на населението в Китай. Голяма отговорност носят лекарите, които се грижат за подобряване на хигиеничните условия и за намаляване смъртността на милиони нещастници.» Преводът е буквален, взет от стр. 48 на казаната книга. Тази книга е намерила пълно одобрение от империалистическите управляващи кръгове, както това твърди известният атомен лидер Бернар Барух, който е написал предговора на книгата.

Това са, другарки и другари народни представители, разюздани и вулгарни убийци, типични представители на една разложена и умираща класа. Те неизбежно ще стигнат до втори Нюрнберг. Необходимо е обаче да положим всички усилия за още по-здравото укрепване на могъщия антиимпериалистически и демократичен фронт на народите начело с миролюбивия Съветски съюз, който е в състояние да попречи на техните кървави замисли и да спаси човечеството от подготвяната от империалистите катастрофа.

Законопроектът за защита на мира, който нашето народно Правителство внесе в настоящата сесия за приемане, е значителен принос в упоритата и благородна борба на сплотените демократични сили от целия свят, начело с великия Съветски съюз, в защита на световния мир и сътрудничеството между народите.

Този закон ще бъде приветстван от нашия демократичен и трудещ се народ, защото той изразява неговата безгранична любов към делото на мира и неговия най-чист копнеж да гради в мир своята нова народнодемократична държава.

Законът за защита на мира, който днес ще приеме Народното събрание, ще бъде нов вдъхновяващ стимул за нашата героична работническа класа, за трудовото селство, за всички слоеве на народа ни в техния устрем за изграждане спасителното дело на социализма в нашата страна.

Говорейки от името на парламентарната група на Българския земеделски народен съюз, щастлив съм да заявя, че сдружените земеделци в нашата страна с радост ще посрещнат Закона за защита на мира, защото в него е възлюто тяхното миролюбие и тяхната ненавист към войната.

В своето половинвековно съществуване организацията на българските сдружени земеделци е била винаги на фронта на мира, против войната.

Паметна ще остане в нашата политическа история самоотвержената борба на погиналия земеделски вожд Александър Стамболийски срещу противонародния и милитаристичен режим на юбурската династия, срещу нейната продажна политика на въвлечане България в първата империалистическа война.

Александър Стамболийски приветствува усилията на Съветския съюз още в първите години след Великата октомврийска революция за установяването на световен и справедлив мир. Така например в 1921 г. той възхвалява сключените от безсмъртния Ленин редица договори за мир. В 1922 г. Александър Стамболийски подкрепи на конференцията в Генуя предложението на съветския представител Чичерин за намаляване на армиите във всички страни, за забрана на отровните газове и

всякакъв вид разрушителни средства, насочени за унищожаване на населението.

Искрената и последователна политика в защита на мира, която братският Съветски съюз води в продължение на повече от три десетилетия, е будила винаги възторг и е намирала подкрепа от нашето трудещо се селство, от хилядите скромни селски труженици, които неуморно и с ентузиазъм работят за делото на мира, за благоденствието и щастнето на нашия народ.

Българските селяни, както всички трудещи се селяни в света, са за мира, против войната. Войната носи за селяните страшни бедствия; тя разрушава техните стопанства, поглъща работната ръка, налага непоносими данъци, отнема необходимите им индустриални произведения, обрива ги на глад и страдания. Затова селяните вземат активно участие във всеобщата борба на всички трудещи се в защита на мира, против подготвяната от империалистите нова световна война.

Всички трудещи се хора в нашата страна са за мира — работниците, селяните, служащите, народната интелигенция, нашата армия, целият ни народ — защото само в мир ние можем да изградим нашата национална индустрия, да кооперираме и машинизираме нашето селско стопанство, да построим социализма в нашата страна, да осъществим на дело заветите на нашия безсмъртен учител и вожд др. Димитров.

Но американско-английските империалисти застрашават мира. В своята политическа агония те се домогват да разрушат нашето дело, големите демократични завоевания на нашия народ, живота и щастнето на децата ни. Затова повече от всеки друг път повелителен дълг ни налага да включим изцяло своите сили в световното движение за защита на мира начело с непобедимия Съветски съюз, за да парираме империалистическите домогвания.

На техните истерични кресъци и закани нека отговорим с още по-голяма сплотеност на нашите сили зад нашето народно Правителство, начело с пламенния борец за мир др. Червенков и с още по-голям жар да градим новия щастлив и радостен живот на нашата страна.

Ние сме със Съветския съюз, крепостта на световния мир; ние следваме великия знаменосец на мира др. Сталин; ние сме с милионите честни хора от всички краища на света, които не желаят войната и водят героична борба за осуетяване на лудничавите планове на империалистическите лудооеди в защита на общия мир.

Нашите трудови победи са най-добрият принос в тази борба.

Най-красноречивият израз на нашата воля да градим и брачим делото на мира е настоящият Закон за защита на мира, за който парламентарната група на Българския земеделски народен съюз ще гласува с пълно единодушие в братска и боева солидарност с парламентарната група на героичната Българска комунистическа партия. (Ръкопляскания)

Председателстващ д-р Георги Атанасов: Десет минути от дих. Точно след десет минути ще продължи заседанието.

В хола на Народното събрание можете да получите бюджета-проекта на държавата за 1951 г.

(След отидна)

Председателстващ д-р Георги Атанасов: (Звъни) Заседанието продължава. Има думата народната представителка др. Запряна Андонова Гишина.

Запряна Гишина: (От трибуната) Другарки и другари народни представители! След победата на народното въоръжено въстание на 9 септември 1944 г. в нашата страна се откри нов път на обществено и стопанско развитие. Основният закон в нашата Народна република, който утвърди всички права и придобивки на българския народ при отечественофронттовската власт и в който е очертан пътя на развитието на нашата Народна република към социализма, е новата Димитровска конституция, която бе гласувана от Великото народно събрание в края на 1947 г.

Нашата Димитровска конституция позволява изграждането на прекрасно бъдеще за българския народ. Тя поставя светли перспективи за осъществяване и осигуряване благоденствието на нашия народ от селото и от града.

Българският народ, взел властта в своите ръце, под ръководството на Българската комунистическа партия, смело пристъпи към осъществяване на мероприятия, осигуряващи благоденствието на народа ни. Още в самото начало на народната демократична отечественофронттовска власт се създадох и първите трудови кооперативни земеделски стопанства у нас. С увереност и решителност, при жестока класова съпротива, се утвърди техният живот. С много трудности отначало, но с необикновено вдъхновение и желание селяните и селянките поеха кооперативния път на обработване на земята в нашите села. Днес обаче кооператорите след изпитанияте досега трудности гордо и уверено крачат по разработения кооперативен път, осеяни с кооперативна слава, учейки се от опита на съветските колхозници и колхознички, и смело изграждат социализма на село.

Министерският съвет и ЦК на Българската комунистическа партия с постановление от 20 януари 1950 г. поставиха задачи за укрепване и разширяване съществуващите трудови кооперативни земеделски стопанства и за образуването на нови такива предимно в зърнените и памуковите райони. Изпълнението на тази задача е жизнена необходимост за цялото наше народно стопанство. То е свързано с най-бързото и пълно разрешаване на зърнения проблем у нас и за задоволяване на индустрията със суровини. С развитието на животновъдството и с осигуряването

по-нататъшното мощно социалистическо строителство, трудово-кооперативните земеделски стопанства показваха своите предимства в прилагането на новите агротехнически мероприятия, като напр. в дълбоката есенна оран, изкуственото торене, засяване културите в най-благоприятните срокове, въвеждане на най-добри сортове семена, правилно отглеждане на растенията, подмятане на стърнищата и др.

Това са условията за осигуряване на по-високи добиви. В областта на полевъдството трудово-кооперативните земеделски стопанства изпълняват своите планове със 100%. При обработване на земята на трудово-кооперативните земеделски стопанства се дава възможност да използват въвеждането на машини, което пък намалява ползуването на работния добитък и дава възможност да се подобри местната раса на продуктивния добитък, като: крави, овце, свине, птици и др., които дават повече продукти за нашето стопанство.

Вследствие на машинизирането и по-добрата организация на труда, в трудово-кооперативните земеделски стопанства се влага по-малко човешки труд. На декар земя при всички зърнени култури от проучванията се вижда, че в сравнение с частните стопанства, при трудово-кооперативните стопанства се изразходва почти три пъти по-малко човешки труд. За пшеницата в трудово-кооперативните земеделски стопанства за 1 декар се изразходва един и половина човешки работен ден, а при частните стопанства — четири работни дни. За слънчогледа при трудово-кооперативните земеделски стопанства се изразходват четири и шест десети работни дни, а при частните — седем и осем десети работни дни на декар. Повишаването на производството при трудово-кооперативните земеделски стопанства и намаляването на труд, семе и храни при изхранването на работния добитък, довежда до намаляване себестойността на земеделските продукти.

Трудово-кооперативните земеделски стопанства, в сравнение с частните стопани, се борят по-успешно със сушата. Дълбоката есенна оран, подметката на стърнищата, пролетното граене и др., които вече се прилагат във всички трудово-кооперативни стопанства, осигуряват това. Освен това трудово-кооперативните стопанства могат да използват всички възможности за поливане с подпочвени води, като за целта инсталират електромоторни помпи и други съоръжения. Днес вече у нас има много стопанства, които осигуряват поливането на големи площи с подпочвена вода. Например, в с. Беланица, Радомирско, в с. Марица, Пазарджишко, в с. Омурово, Чирпанско, и др.

В резултат на новата организация на труда, новата агротехника и машинното обработване на земята трудово-кооперативните земеделски стопанства получават далеч по-големи добиви от декар, отколкото при частните стопани. Например трудово-кооперативното земеделско стопанство в с. Костиево, Пловдивско, получи 406 кг пшеница от декар върху 100 декара площ, трудово-кооперативното земеделско стопанство в с. Дълго поле, Пловдивско, получи 401 кг добив от декар върху 600 декара обработваема площ, и др.

Разрастването и масовизирането на трудово-кооперативните стопанства у нас се дължи главно на безкористната и братска помощ, която ни оказва великият Съветски съюз, като ни снабдява с трактори и други стопански машини, като ни предава опита на съветските колхозници и опита на най-добрите майстори на високи добиви.

Мирният творчески труд на селяните и селянките, отдадени всецяло в строежа на социализма на село, се заплашва от призрака на нова световна война. Коварната замисъл на империализма за нова братоубийствена война се осуетява от могъщия протест на кооператори и кооператорки, които, подписвайки се под Стокхолмското въззвание за защита на мира, заявяват: «На нас и на нашите стопанства ни са необходими трактори и машини, а не оръжия за изстребване на човечеството.»

Днес нашите селяни добре виждат, че за изграждането на социализма в село за тях е необходимо да бъде запазен мирът. Те виждат, че социализмът за тях носи благоденствие, че техните материални и битови условия всекидневно се подобряват, като напр.: създават се общи фурни в трудово-кооперативните земеделски стопанства, родилни домове, детски ясли, детски градини за възпитание на техните деца и др. Затова никой не е в състояние вече да ги отклони от колективния им живот, който ги свързва като едно семейство. Те знаят, че само при мирната обстановка могат да укрепят и разширят тези свои придобивки и затова мирът е тъй горещо желан от нашите селяни и селянки.

В чест на втория Световен конгрес за защита на мира по-голямата част от трудещите се селяни и селянки, средни и бедни, с изключение на кулашките и вражеските елементи от цялата страна, навлязоха в трудово-кооперативните земеделски стопанства, като се създадоха нови такива и се масовизираха старите.

Днес имаме 2560 трудово-кооперативни земеделски стопанства с 50% от всички селски стопани, които станяха кооператори. Кооперирана е повече от 42% от цялата обработваема площ в страната.

В чест на втория Световен конгрес за защита на мира всички кооперативни стопанства изпълниха своите текущи планове и предсрочно изпълниха 100% държавните си доставки.

Българската селянка, получила вече облекчение от кооперативния труд и грижите на Отечествения фронт за нейните деца, заявява:

Ние искаме да работим и живеем в мир, никога ние, селските майки, не ще дадем своите деца за целите на империализма. Ние,

селянските майки, горещо подкрепяме предложението на съветския делегат на втория Световен конгрес на привържениците на мира Илия Еренбург да се създаде закон за обезпечаване мирния труд на трудещите се, закон за наказване най-строго на всички подстрекатели за нова война.

Другарки и другари народни представители! В първите редици на огромното световно движение за защита на мира достойно място заемаат жените и майките от нашата страна. Наред с жените от всички страни в света, и жените у нас с голям ентусиазъм и упоритост се включиха в борбата за мир.

Днес жените и майките от целия свят си подават ръка в общата борба против заплахата от нова империалистическа война.

Жените в капиталистическите страни, като във Франция, в Италия и другаде, са ходили от врата на врата да убеждават хората и да им поднасят за подпис петицията за мир. Жените от целия свят, които добре познават ужасите на войната, си дават тържествена клетва да се борят докрай за траен мир.

Достатъчно е да си припомним думите на майката героиня Елена Вапцарова, майка на нашия любим народен поет Никола Вапцаров, загинал геройски в борбата срещу фашизма, пред многолюдния митинг на мира, станал на 24 ноември 1950 г. пред Народното събрание в София, която каза: «Аз имах случая да се срещна с великата съветска героиня, майката на Зоя Космодемьянская. С нея си дадохме обещание, че ние, майките които сме така пострадали от фашизма, докрай ще се борим за победата на мира и няма да се уплашим от никакви мъчнотии и че ще правим това, което мирът иска от нас.»

Тази клетва, другари и другарки народни представители, си дават днес майките от целия свят.

Като ставам изразителка на желанието на трудещите се жени от селото и града в нашата страна, които горещо желаят мира и се борят за мира, аз предлагам от тяхно име да бъде гласуван предложеният от групата народни представители закон за защита на мира. (Ръкопляскания)

Председателстващ д-р Георги Атанасов: Има думата д-р Георги Кулишев.

Георги Кулишев: (От трибуната) Другари и другарки народни представители! Законопроектът, който разглеждаме днес, е от особена важност. Той се намира в тясна връзка с най-жизнения за човечеството въпрос в настоящия момент — въпроса за предотвратяването на опасността от нова световна война и за укрепването на мира. Касае се да се забранят и наказват деяния, които се окачествяват като най-голяма опасност за мирното сътрудничество между народите и като едно от най-тежките престъпления против човечеството.

От това гледище законопроектът надхвърля рамките на наше вътрешно законодателство и съставлява принос към усилията за поддържане на здрави и дружески отношения между народите, осуетявайки агресивните планове на подпалвачите на войни.

Другари и другарки! Още кръвта и сълзите от Втората световна война, предизвикана от капиталистическите съперничества и алчност, не са засъхнали и светът е изправен пред сериозна заплаха от нова ужасна катастрофа. Тази заплаха произтича от самата природа на световния капитализъм. Защото световният капитализъм, който е в залез, но който още запазва в някои страни силни позиции, ражда война, както, според забележителните слова на безсмъртния Ленин, облакът ражда буря. Експлоатацията, грабителството, войните се коренят в самото естество на капиталистическата система. Такива са дълбоките стимули на капиталистическата воинственост и агресивност, стимули неморални, хищнически, противосоциални и противокulturни.

Но, разбира се, проповедниците и организаторите на войни не признават откритото тия свои стимули, а, наотрив, се мъчат да ги прикриват грижливо, за да измамат народите. Те ги прикриват зад различни димни завеси, зад гръмки, но отвратително лицемерни тиради за мир. Те се опитват да уверяват света, че се борят уж за защита на демокрацията и човешките права или че се намират в положение на законна и необходима самоотбрана срещу несъществуваща опасност от нападения. С тази цел, за да заблуждават общественото мнение, за да увлекат своите народи в кървави и престъпни авантюри, като предварително отровят тяхното съзнание, монополистите развиват бясна военна пропаганда. Изпълнението на своите агресивни планове те свързват с предварително създаване на военна психоза и истерия. Пропагандата за война, раздухването на воинствени страсти, на дива противосъветска, противокмунистическа истерия е за тях пръв и необходим етап по пътя към нови кървави пожари. Агресивните войни са невъзможни без военна пропаганда и предизвикателство.

Тъкмо затова обаче борбата против военната пропаганда и подстрекателство се явява особено важна и неотложна задача за миролюбивите и демократични народи. Не е случайно, че съветската делегация при Организацията на обединените народи, провеждайки неизменната Сталинска политика на мир и дружба между народите, изтъкна още през 1947 г. огромното значение на този въпрос и поиска решително да се турят прегради на военната пропаганда. Всички помним бележитата реч на Вишински от 18 септември 1947 г. пред общото събрание на Организацията на обединените народи, реч, посветена на военната пропаганда и на подпалвачите на нови войни, която отекна като оглушителна плесница по лицето на най-яроостните военнотлюбци. Разкривайки това, което става в редица капиталистически страни — огнища на бясна военна пропаганда, шефът на съветската

делегация в заключение на своята реч предложи: първо, Организацията на обединените народи да осъди водената от реакционните кръгове в някои страни и особено в САЩ, Турция, Гърция престъпна пропаганда за нова война с разпространяването на всякакъв род измислици чрез печата, радиото, киното, публичните изказвания, съдържащи открити призови за нападение срещу миролюбивите демократични страни; второ, Организацията на обединените народи да обяви, че смята допускането на такава пропаганда като нарушение на дълга, който са поели членовете на Организацията, чийто устав ги задължава да развият дружески отношения и да не подхвърлят на угроза международния мир и безопасност; трето, Организацията на обединените народи да призове правителствата на всички страни да забранят под страх на углавно наказание воденото в каквато и да е форма на военна пропаганда и да вземат мерки с цел да се спре и пресече военната пропаганда като обществено опасна дейност, застрашаваща жизнените интереси и благополучието на миролюбивите народи.

Заедно с това, на четвърто място, съветската делегация искаше Организацията на обединените народи да потвърди необходимостта от по-скорошното провеждане в живота решението на общото събрание от 14 декември 1946 г. за съкращаване на въоръженията и решението на общото събрание от 24 януари 1946 г. относно изключването на националните въоръжения, атомното оръжие и всички други основни видове въоръжения, предназначени за масово унищожение. Съветската делегация подчертаваше, че осъществяването на тези решения отговаря на интересите на всички миролюбиви народи и би се явило като най-силен удар срещу пропагандата и подклаждането на нови войни.

Американската и други реакционни делегации направиха отчаяни усилия, за да попречат за приемането на съветските предложения. Те успяха само да накръпят отчасти смисъла на съветската резолюция, но все пак не можаха да попречат на приемането на резолюция против военната пропаганда. Такава резолюция бе гласувана единодушно. На 3 ноември 1947 г. Вишински заявявайки, че съветската делегация е гласувала за резолюцията, макар и да е била чувствително осакатена, направи следната декларация, която и сега притежава огромно значение:

«Основната цел на съветските предложения — каза съветският представител — се заключава в осъждането на пропагандата за нови войни и на подпалвачите на нови войни. На решението на тази важна задача трябва да бъдат подчинени всички останали съображения, както и всички останали части на резолюцията, предлагана по този въпрос. Осъждането на пропагандата на нова война във всяка форма се явява ръководеща идея за съветските предложения по въпроса за мерките в борбата против подпалвачите на война. В единодушно приетата резолюция ясно е изразено осъждането на военната пропаганда под всякаква форма. Тази идея и свързаното с нея искане да се осъди военната пропаганда съответствува на кръвните, жизнени интереси на всички миролюбиви народи, на цялото прогресивно човечество. Борбата за осъществяването на това искане — осъждането на пропагандата за нова война — делегацията на Съветския съюз е поставила и поставя като своя основна, най-важна задача.»

Такова е огромното значение, което отдава най-миролюбивата страна в света на борбата против военната пропаганда и на подстрекателството към нови войни. Никаква промяна в това отношение не е настъпила и не може да настъпи в съветското становище от 1947 г. досега, докато империалистическите правителства, макар че гласуваха за резолюцията против военната пропаганда, продължиха да раздухват най-бясна военна истерия. През последните три години съветската делегация направи редица други конкретни и положителни предложения за укрепването на мира и международното сътрудничество. Американската делегация, от своя страна, систематически използва своето автоматично болшинство, за да подпомага устоите на Организацията на обединените народи и да я превърне в инструмент на своята егоистична и агресивна политика. Този многозначителен факт би бил достатъчен сам по себе си, за да покаже и на най-предубедените кой защитава искрено и последователно мира и кой търси да създава атмосфера на военни избухвания, кой подготвя и разгаря кървави конфликти.

Другри и другарки! От момента, в който американските подпалвачи на война преминаха в Корея, Формоза и другаде от подготовката на агресия в преки агресивни действия и след като увеличиха и увеличават своите предизвикателства и военни приготовления, за народите стана още по-належащо да засилят борбата в защита на мира и като особено съществена част от тази борба да разширят мерките против човеконенавистническата военна пропаганда. С пълно основателно великият втори Конгрес на мира във Варшава спря специално своето внимание върху опасността от пропагандата за нова война, заявявайки високо, че тази пропаганда «създава най-голяма опасност за мирното сътрудничество между народите» и че тя е «едно от най-тежките престъпления против човечеството».

Законопроектът, който е поставен сега на вашето обсъждане и одобрение, има за цел да забрани в нашата страна изрично и безусловно всякаква военна пропаганда и подстрекателство, които законът обявява като «най-тежки престъпления против мира и народите». Съответно с това и напълно заслужено законопроектът предвижда твърде тежки наказания.

Членове 2 и 3 на законопроекта определят ясно и изчерпателно понятията «подстрекателство за война» и «пропаганда за война». Изтъкната е в чл. 3 логическата връзка между пропагандата за война и оръжията за масово убийство (атомни, водородни, химически и бактериологически оръжия). Разбира се, у нас не съществуват условия и възможности да се води широка, систематическа военна пропаганда в тия форми и размери, в каквито се води в капиталистическите, с агресивна политика държави. Всеки опит да се води такава организирана пропаганда у нас би бил задушен решително и незабавно от народа и народната власт. Но това не означава, че отделни случаи на действия, каквито се визират в членове 2 и 3 на законопроекта, не са възможни у нас. Срещат се озлобени екземпляри, които, не са публично и открито, по различни околности се опитват да провеждат в сред неосведомени хора подстрекателство и военна пропаганда в смисъла на членове 2 и 3 от законопроекта. Толкова повече, че американските подпалвачи на война и техните балкански слуги (титовци, гръцките монархисти и турските реакционери) правят всичко възможно, за да вербуват такива агенти у нас и в други народнодемократични страни. Ето защо погрешно би било да се мисли, че при условията у нас законопроектът би имал предимно платоничен и символически характер. Нека се знае, че законът е предназначен да бъде прилаган с всичката строгост, която изискват върховните интереси на българския народ и на международния мир.

Другарки и другари народни представители! На 11 февруари т. г. Народното събрание прие «Декларация в защита на мира», с която то изрази единодушната воля на нашия народ да разгъне всичките си сили, да заработи още по-упорито за защита на мира, за разобличаване и проваляне на коварните планове на империалистическите военнотлюбци. С одобрението и гласуването на предложения днес законопроект Народното събрание ще направи нова важна стъпка в подкрепа на великото дело на мира. Следвайки твърдо, непоколебимо тоя път, ние сме дълбоко убедени, че действуваме в пълно съгласие със съкровени желания на нашия народ и с жизнените интереси на нашето отечество.

Движението за защита на мира е движение, което обединява в нерушимо единство всички честни и патриотични люде в България, всички трудещи се, целия български народ. То е в дългия смисъл на думата всенародно движение. Само отделни заслепени и оглушени от злоба индивиди, засегнати в своите егоистични интереси, могат да заемат позиция на безразличие или да бъдат противници на това движение. В активна защита на мира у нас стоят всички български граждани, без разлика на раса, вяра, народност и обществено положение, без разлика на политически убеждения и религиозни вярвания. Близко 6 милиона мъже, жени и младежи, т. е. почти цялото възрастно население на страната, сложиха своите подписи под Стокхолмското възвание. В комитетите за мир, които прикриват градове и села, заводи, фабрики, предприятия, учреждения, участвуват еднакво работници, селяни, знайци, интелектуалци — мъже, жени и младежи; участвуват комунисти, сдружени земеделци, безпартийни отечественофронтови, неорганизираны граждани.

От трибуната на първия и втория национални конгреси на привържениците на мира изразиха своята непоколебима воля да бранят мира представители и пълномощници на най-различните среди на нашия народ, представители на трудещите се от градовете и селата, представители на науката и изкуствата, на религиозните общини, на малцинствата. Различната расова, национална, религиозна или политическа принадлежност не пречи на тия стотици, хиляди и милиони честни люде в нашата страна да мислят и чувствуват еднакво по един общ, жизнен за тях въпрос, да се борят честно и задружно за защитата на най-висшето благо за тях, за техните семейства и за техните деца, за тяхната родина.

Начело на тая велика и благородна борба за защита на мира стоят нашите другари комунисти. Първ и най-въдъхновен борец за мира у нас е др. Вълко Червенков, генералният секретар на Българската комунистическа партия — така както цялата слава на дейност на незабравимия наш учител и вожд др. Георги Димитров беше неразрывно свързана с борбата против фашизма и против войната. И това е напълно естествено. Партията, която води дълголетна последователна и героична борба за свободите и интересите на нашия народ, партията, която даде неизброими скъпи жертви за тържеството на народните възжелания, партията, която във всичко поставя най-високо интересите на народа, естествено е да бъде в първите, в челните редове и на борбата за мир, защото тази борба е борба за най-висшите блага на българския народ.

В тоя път и за тая цел са обединени всички сили на българския народ, начело и под ръководството на Българската комунистическа партия. Заедно с комунистите във верен и непоклатим съюз в тази велика борба за живота и щастието на нашия народ участвуват всички честни и патриотични граждани на страната, без разлика на партийна и друга принадлежност, без разлика на политически, религиозни и философски схващания. Ако подпалвачите на нови войни не искат или не могат да разберат това, толкова по-зле за тях, толкова по-горчиви разочарования ги чакат.

Нека обаче за момент хвърлим поглед и към другите страни в света. Доскоро англо-американските управници вярваха или си даваха вид, че вярват в баснята, според която световното движение за мир било, както те се изразяват, една комунистическа

ческа «маневра», един «трюк», измама, че това движение обхващало само комунистическите страни, че то не намирало никакъв отзвук в другите страни.

Но каква е действителността в това отношение? Разбира се, движението за мир е най-мощно в Съветския съюз и в другите демократични страни. В тия страни съществува пълно морално-политическо единство между управниците и народните маси. Делото на мира тук е еднакво скъпо на всички без изключение. Тук борците за мир не са хулени и преследвани от реакционни управляващи класи, а, напротив, първи борци са самите демократически правителства и ръководни партии. И не би могло да бъде иначе, защото в самото естество на социалистическите принципи лежи искреност и безгранична привързаност към делото на мира и дружбата между народите. Затова и името на Сталин се носи по целия свят като емблема и надежда на мира.

Но не е вярно, че движението за мир не намирало уж никакъв отзвук и поддръжка всред народните маси в капиталистическите страни. Истината е само тая — че там съществува пропад между управници и народни маси, че борбата за защита на мира се преследва и наказва. Но въпреки това, в редица капиталистически държави движението за мир е завоювало вече силни позиции всред широки и най-различни обществени среди и се разраства с всеки ден. Така, във Франция и Италия броят на борците за мир расте непрекъснато и акцията за мир се води в най-различни и решителни форми. Показателен е фактът, че под Стокхолмското въззвание в Франция са се подписали повече от 12 милиона граждани, а в Италия — повече от 14 милиона души. Дали всички тия люде са комунисти? Ако те наистина са комунисти или съчувственици на комунизма, това съвсем не е радостен факт за подпалвачите на война.

Но наред със стотиците хиляди и милиони комунисти, в борбата за мир в тия страни участвуват стотици хиляди и милиони социалисти, въпреки предателското поведение на дясносоциалистическите шефове, участвуват и грамаден брой католици, протестанти и т. н.

Измежду най-възторжените участници в движението за мир на Запад личат такива хора като френския католически свещеник Жан Булие, бивш професор по международно право, настоятел на кентърбърийската църква Хюлет Джонсън, именитият английски учен проф. Бернал и т. н.

Забележителен е фактът, че дори и лейбъристи и консерватори от Англия взеха участие във Варшавския конгрес, въпреки решителното противодействие на своите реакционни партийни ръководства. Делегатът Вудард, консерватор, бе изключен от консервативната партия заедно с участвувал в конгреса и заедно е бил избран за член на Съвета за защита на мира. Узнавайки за това решение, Вудард е казал: «Тия глупци от ръководството на консервативната партия се опитват да ме заставят да кажа, че аз не съм против комунизма. Аз им заявих, че има на земята най-малко един милиард хора, които вярват в комунизма и че ние не може да не държим сметка за тях. Ние сме длъжни да сътрудним с тях, ако желаем мир.»

С една дума, движението за мир не е никак ограничено само в демократичните страни, а се шири все повече и повече всред многобройни среди и в капиталистическите страни. Това е впрочем една от най-характерните и особено важни тенденции в развитието на обществените настроения на Запад, които тенденции загрижват силно реакционните управляващи върхове. Във Франция, Италия и дори в Англия управниците започват с растяща тревога да наблюдават ферментацията, която се извършва в съзнанието на най-широки слоеве на населението от тия страни. Вследствие на това пробуждане на народните маси американските лакеи в поменатите страни започват да се страхуват, че не само не ще могат да разчитат в решителни моменти на «пушечното месо» на народа, но и че не е изключено да видят докараното от Америка оръжие да се насочва против тях, както стана в Китай, където цели полкове и дивизии, екипирани от Чан Кай-ши с американско оръжие, преминаха към китайската народна армия.

В световния могъщ и организиран фронт на мира, възглавяван от защитника и знаменосеца на мира в целия свят, Съветския съюз, участвуват впрочем все по-големи сили и от най-различни страни. Това е, което кара подпалвачите на войни да се вбесяват още повече, да изпадат в паника и да ускоряват своите военни приготовления, да увеличават заплахата с нова световна война. Затова пък на миролюбивите страни, на всички борни за мир се налага още повече да вземат най-широки мерки, за да провалят злодейските замисли на империалистическите авантюристи, най-големите врагове на човешкия род.

Пругарки и другари народни представители! Такава е днес обстановка, когато нам се предлага да гласуваме един нарочен Закон за защита на мира. Очевидно е за всекиго, че този закон е един навременен и необходим закон. Неговото приемане ще бъде положителен и важен принос от страна на Народната република България в едно велико дело, принос по един въпрос от най-жизнено значение за нашия народ и за цялото съвременно човечество.

Гласувайки предложения законопроект, ние ще отговорим на единодушните желания на всички честни и патриотични граждани в нашата страна, на всички трудещи се, ще отговорим на съвестта и волята на целия български народ. (Продължителни ръкопляскания)

Председателстващ д-р Георги Атанасов: Другарки и другари народни представители! Другари записани оратори по разглеждания законопроект няма. Разискванията са приключени. Ще пристъпим към гласуване.

Според чл. 14 от Правилника за вътрешния ред на Народното събрание Събранието само решава дали да приеме един законопроект изцяло или член по член.

Предвид извънредната важност на разглеждания законопроект Бюрото предлага законопроектът да бъде гласуван член по член.

Има ли противно предложение? — Няма.

Ще гласуваме.

Ония другари народни представители, които са съгласни законопроектът за мира да бъде гласуван член по член, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме към гласуване на законопроекта. Моля секретаря на Събранието да докладва законопроекта.

Секретар Крум Терзиев: (Чете)

«ЗАКОН за защита на мира.»

Председателстващ д-р Георги Атанасов: Ще гласуваме заглавието. Ония другари народни представители, които са съгласни с докладваното заглавие на законопроекта, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля ония, които са против заглавието, да вдигнат ръка.

Никой не гласува.

Ония, които са се въздържали, моля, да вдигнат ръка. Никой не вдига ръка.

Следователно заглавието е прието единодушно.

Секретар Крум Терзиев: (Чете)

«Чл. 1. Забраняват се подстрекателството и пропагандата за война като най-тежки престъпления против мира и народите.»

Председателстващ д-р Георги Атанасов: Ония другари народни представители, които са съгласни с докладвания чл. 1 на законопроекта, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Ония, които са против тоя член, моля, да гласуват. Никой не гласува.

Ония, които са се въздържали, моля, да вдигнат ръка. Никой не вдига ръка.

Следователно чл. 1 е приет единодушно.

Секретар Крум Терзиев: (Чете)

Чл. 2. Подстрекателство за война върши онзи, който пряко или косвено — чрез печат, слово, радио или по друг начин — се стреми да предизвика въоръжено нападение от една държава върху друга държава.»

Председателстващ д-р Георги Атанасов: Ония другари народни представители, които са съгласни с докладвания чл. 2 от законопроекта, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Ония другари, които са против тоя член, моля, да вдигнат ръка. Никой не вдига ръка.

Ония, които са се въздържали, да вдигнат ръка. Никой не вдига ръка.

Обявявам, че чл. 2 е приет единодушно.

Секретар Крум Терзиев: (Чете)

«Чл. 3. Пропаганда за война върши онзи, който устно, писмено, чрез печата, радиото, филма, театъра, чрез художествени произведения на литературата или изкуството или по какъвто и да било начин проповядва увеличаване на въоръженията, употреба на атомни, водородни, химически и бактериологични оръжия, проповядва и разпространява учения за расова дискриминация с оглед на бъдещи войни или с оглед на употреба на оръжия за масово унищожаване на народи или групи от тях, или извършва други подобни действия, които имат за цел военна, стопанска или духовна подготовка за бъдеща агресия.»

Председателстващ д-р Георги Атанасов: Ония другари народни представители, които са съгласни с докладвания чл. 3 от законопроекта, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Ония другари, които са против тоя член, да вдигнат ръка. Никой не гласува.

Ония, които са се въздържали, да гласуват. Никой не гласува.

Обявявам, че тоя член на законопроекта е приет единодушно от Събранието.

Секретар Крум Терзиев: (Чете)

Чл. 4. Извършителите, подбудителите и помагачите на престъплението по чл. 2 се наказват с доживотен строг тъмничен затвор.

Извършителите, подбудителите и помагачите на престъплението по чл. 3 се наказват със строг тъмничен затвор до 15 години.

Осъдените по този закон се лишават от правата по чл. 30 от Наказателния закон и им се конфискува част или цялото имущество.

Председателстващ д-р Георги Атанасов: Ония другари народни представители, които приемат чл. 4, както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство. Събранието приема. Ония, които са против тоя член, да вдигнат ръка. Никой не гласува.

Ония, които са се въздържали, да вдигнат ръка. Никой не гласува.

Бюрото обявява, че тоя член е приет единодушно от Събранието.

Бюрото обявява, че целият законопроект за защита на мира, който има такава извънредна важност, е приет от нашето Народно събрание с единодушие. (Всички стават и бурно и продължително ръкопляскаат)

С това, другари народни представители, дневният ред, определен за днешното заседание, е изчерпан.

Подпредседател: **Д-Р ГЕОРГИ АТАНАСОВ**

Бюрото предлага следното заседание да стане утре, 26 декември, 15 часа, при следния дневен ред:

Разглеждане законопроекта за бюджета на Народната република България за 1951 г.

Има ли друго предложение? — Няма. Ще гласуваме. Ония другари народни представители, които са съгласни следващото заседание на Народното събрание да стане утре, 26 декември, 15 часа, при дневен ред: Разглеждане законопроекта за бюджета на Народната република България за 1951 г., моля, да вдигнат ръка. Мнозинство. Събранието приема.

Вдигам заседанието.

(Вдигнато в 17 ч. 35 м.)

Секретари: **ГЕОРГИ АРАЧИЙСКИ**
КРУМ ТЕРЗИЕВ

Началник на Стенографското отделение: **ВЕСЕЛИН ИОНКОВ**